

[Carlsen-Skiødt.]

til at beholde de Grænser, indenfor hvilke den Administration, som er udført paa det Omraade, har været henlagt i mange Aar, kan være sikker paa, at her skal der hverken fra Amtet eller Indenrigsministeren gribes forstyrrende ind.

Det er for mig det afgørende Punkt med Hensyn til kommunalt Selvstyre. Der kan ved en saadan Sammenlægning, Adskillelse eller Indlemmelse bringes et ganske forvirrende og forstyrrende Moment ind i denne Administration, der hidtil har været ført. Hvis det kommunale Selvstyre ikke respekteres paa dette Punkt, er alt det andet efter min Overbevisning — og her staar min personlige Overbevisning mod Ministerens personlige Overbevisning, forstaar jeg, men vi maa jo respektere hindansens personlige Overbevisning — kun Smaating. Det gælder her som for vort Land: kan vi have vore Grænser i Fred eller ej? Jeg kunde sige meget mere om det, og saa kan Ministeren jo le ad det, saa meget han vil, men det har jeg Lov til at hævde, og jeg har ikke let ad Ministerens Forklaring.

Saa siger Ministeren, og her er han igen inde paa at referere forkert — hvilket forekommer mig meget uheldigt, saaledes som ogsaa det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen bemærkede —, at jeg havde krævet Enstemmighed ved de kommunale Grænseomlægninger. Jeg har aldeles ikke krævet Enstemmighed, jeg har krævet Flertal indenfor de interesserede Kommuner, og det er noget helt andet.

De andre Paragraffer kan vi jo drøfte senere, men § 1 synes mig at være det afgørende Punkt angaaende det kommunale Selvstyre. Den gamle Formynderparagraf var maaske nødvendig i 1867, men den er aldeles ikke nødvendig i 1931. Jeg skal dog ikke sige mere derom, det er jo ingen Nytte til, at vi drøfter det videre her.

Men saa anførte den højtærede Minister som et Modangreb mod mig, at det konservative Folkepartis Formand havde sagt, at der skulde en til at hugge Knuden over, og jeg forstod Ministeren saaledes, at han gjorde disse Ord til sine og mente dermed at have hugget mig ganske ned. Ja vel, jeg er enig med min højtærede Formand, ligesom jeg er enig med Ministeren: i, at der skal en til at overhugge Knuden; men der er den uhyre Forskel, at Ministeren mener, at det skal være Ministeren, der gør det, og jeg synes, det skulde være Rigsdagen, thi den er mere permanent, der vil i hvert Fald være permanente Elementer

indenfor Rigsdagsforsamlinger, ogsaa her i Folketinget. Derfor mener jeg, at Rigsdagen hugger sikrere, naar Knuden skal hugges over, end Ministeren, der hører til de mere skiftende Elementer.

Jeg tror derfor, vi skal indføre den demokratiske Foranstaltning, at det er Rigsdagen, der hugger, og ikke Ministeren. Der sidder her i Rigsdagen Medlemmer, der har været inde i Rigsdagsarbejdet i baade 20 og 30 Aar; men jeg har ikke oplevet, i alt Fald husker jeg ikke, at nogen Minister har været Minister i 20 eller 30 Aar.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen, at hvis jeg har tillagt ham et andet Udtryk, end han faktisk har brugt, har jeg ikke nødig at vente til i Morgen med at bede om Forladelse. Det har ikke været min Hensigt. I Realiteten vil Fortrykket vise, at jeg ikke har tillagt det ærede Medlem andet, end hvad han har sagt, nemlig at der i det Udtryk, han brugte, laa en Tvivl om, hvorvidt det overhovedet var nødvendigt eller ønskeligt at gaa til en Revision af Landkommunalloven.

Maa jeg i denne Forbindelse sige til det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt, der syntes at være glad ved at kunne komme i Selskab med Venstres ærede Ordfører i Erklæringen om, at jeg skulde have for Vane at referere forkert, at overfor det ærede Medlem kan det i hvert Fald ikke siges, at der er refereret forkert. Jeg forstaar nu, at for at faa det frem maatte det ærede Medlem tillægge mine Ord en anden Betydning, end sikkert alle ellers har forstaaet, disse Ord havde. Naar jeg talte om, at det ærede Medlem havde krævet Enstemmighed, tænkte jeg selvfølgelig ikke paa Enstemmighed indenfor den enkelte Kommune, men mellem de Kommuner, det drejede sig om, at altsaa alle Kommuner skulde slutte sig til det. Det vil dog vel alle ærede Medlemmer være enige med mig i, at det er den eneste rimelige Forklaring i den Forbindelse.

Maa jeg dernæst til det ærede Medlem sige, at nu begynder jeg at forstaa ham bedre, end jeg længe har gjort, efter at vi fik hans Definition paa kommunalt Selvstyre; men saa førte det ganske vist ogsaa med sig Aabenbaringen af, at det ærede Medlem ved kommunalt Selvstyre forstaar noget helt andet, end de andre 148 Medlemmer hidtil har forstaaet derved. Det ærede Medlem forstaar derved Spørgsmaalet om, paa hvilken Maade den kommunale Grænse skulde kunne ændres, men